

Posudek oponentky bakalářské práce

Věra Henčlová. 2017. *EU jako aktér v energetických vztazích s Íránem*. 74 stran.

Energetická bezpečnost EU patří v posledních letech mezi velmi diskutovaná témata. Věra Henčlová se ve své bakalářské práci zaměřila na posilování evropské energetické bezpečnosti prostřednictvím diverzifikace zdrojů, konkrétně na vztahy s Íránem. Alternativní dodavatel zemního plynu, který by mohl zmenšit závislost EU na Rusku, ovšem představuje dosti problematického partnera. A právě zhodnocení silných a slabých stránek energetických vztahů EU a Íránu je jedním z hlavních cílů práce. Dalším cílem autorky je zjistit, zda je možné EU považovat za globálního (energetického) aktéra, a to na základě aplikace konstruktivistické teorie aktérství na vnější energetickou politiku EU (s. 11).

Po obsahové stránce mám k práci několik připomínek. V úvodu postrádám vysvětlení výběru teoretického rámce a objasnění vztahu mezi dvěma hlavními cíli práce. Nabízí se tak několik otázek: Jaká je vazba mezi tzv. aktérstvím a jeho znaky a hodnocením příležitostí a rizik v rámci energetické spolupráce EU a Íránu? Proč je důležité testovat, zda je EU globálním (energetickým) aktérem? Jakým způsobem dané zjištění ovlivní posuzování slabých a silných stránek energetických vztahů EU a Íránu? Dále nepovažuji za dostatečně argumentačně podložené některé závěry. Dost subjektivně působí hodnocení naplnění aktérství EU v jednotlivých pilířích, které shrnuje tabulka na s. 61. Jak je např. možné pozitivně hodnotit artikulaci aktérství nebo konzistentnost a konkrétnost politik v případě energetické politiky EU vůči Íránu, když žádná společná energetická politika EU vlastně neexistuje? Poněkud vágně působí některé položky v tabulce shrnující SWOT analýzu – např. vnější hrozba označená jako „mezinárodní vztahy“. Za sporné považuji zařazení „konkurenceschopnosti Íránu“ do vnějších hrozeb, stejně tak by to mohla být silná vnitřní stránka.

Z formálního hlediska je práce na velmi dobré úrovni. Místy se vyskytují stylistické, gramatické a typografické chyby (skloňování, interpunkce, mezery), ale jejich četnost je ojedinělá. Zdrojová základna je více než dostatečná a relevantní. Drobnou výhradu mám k dělení pramenů na internetové a tištěné – uvedené internetové zdroje (např. webové stránky organizací, institucí nebo tiskových agentur) nelze považovat za prameny.

Celkově považuji práci Věry Henčlové za kvalitní případovou studii, která splňuje podmínky pro odborné texty v bakalářském stupni studia. Autorka dokázala na dostatečné úrovni aplikovat teoretické principy, samostatně argumentovat a pracovat se zdroji. Oceňuji také snahu o kritický přístup k teoretickým konceptům, jejich vzájemné srovnání a posouzení jejich relevantnosti vzhledem k cílům práce.

Bakalářskou práci doporučuji k obhajobě.

V Hradci Králové dne 15. srpna 2017

Lenka Špičanová